

LVI.

Betænkning

over

Forflag til Lov om Testamentseksekutorer.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 16de Marts 1897.)

Udvalget tiltræder ganske den Opfattelse, hvorpaa nærværende Lovforslag hviler, nemlig at den hidtil gældende Lovgivnings Bestemmelser om Testamentseksekutorer ere ufuldstændige og ikke tilstrækkeligt betryggende, og man er — særlig over for den tiltagende Benyttelse af Testamentseksekutorer — enig i, at der er Trang til en stærkere Kontrol med disse saavel som især til bedre Midler til at have denne Kontrolls virkelige Betydning, end dem, man hidtil har haft til Raadighed.

Som af det følgende vil ses, slutter Udvalget sig i alt væsentligt til Lovforslaget, og de Endringsforslag, som man tillader sig at stille, kunne, i alt Fald med en enkelt Undtagelse, nemlig Endringsforslaget under Nr. 2, ikke siges at berøre det principielle i Lovforslaget. Et Par nye Forslag ud over hvad der foranlediges ved Lovforslagets Indhold har man tilladt sig at stille under Nr. 14 og Nr. 15, men disse ere formentlig ikke af den Natur, at de kunne lægge Lovforslaget, hvis hurtige Fremme sikkert vil være i Befolkningens Interesse, nogen som helst Hindring i Vejen.

Man skal derfor gaa over til at motivere de enkelte Endringsforslag.

§ Anledning af Endringsforslag under Nr. 1 til § 1 Nr. 1 bemærkes, at Udvalget, skønt et Bo meget vel kan være solvent, uagtet Arv og Gæld ikke vedgaaes, dog erkender, at det vil være vanskeligt at afgøre dette førend paa et jent Stadium af Boets Behandling, og man kan derfor tiltræde Lovforslaget paa dette Punkt, dog at det formentlig bør gøres klart, at det ikke kommer an alene paa Tallet af Fordringshavere, men at det tillige maa kræves, at de Fordringshavere, som skulle kunne tage Boet ud af Eksekutors Haand, maa repræsentere den overvejende Interesse i Boet, altsaa deres Fordringer svare til mindst Halvdelen af Boets i dette Øjeblik bekendte Gæld. Til lige forekommer det Udvalget, at der maa tilføjes en Bestemmelse om, hvorledes det skal afgøres, hvo der er berettiget til som Fordringshaver at stedes til at stemme, samt for hvilket Beløb. Denne Afgørelse kan formentlig simplest og hurtigt overlades foreløbig til Eksekutor, da det ifølge Lovforslagets § 3 altid vil slaa i den Fordringshavers Magt, som anser sig for brøstholden ved Eksekutors Afgørelse, at bringe Spørgsmaalet ind for Eksterretten.

§ Endringsforslag Nr. 2 foreslaar Ud-